

Kommunstyrelsen

Arbetsmarknadsdepartementet

KS § 195 Dnr KSN 2016–000545

Ändring i fråga om sysselsättning för asylsökande och kommunplacering för ensamkommande – remiss

Promemorian handlar om att staten önskar införa bestämmelser som begränsar en kommuns möjligheter att placera ett ensamkommande barn i någon annan kommun än i anvisningskommunen. Anledningen till en sådan begränsning anges vara ytterligare ett steg i att motverka ojämn fördelning av antalet ensamkommande barn i landet. Genom att socialtjänsten inte tillåts placera barnet i annan kommun än i den egna, anser man att planeringsmöjligheterna för alla kommuner i landet ökar och därmed kvaliteten i mottagandet av ensamkommande barn i Sverige. En kommun får lov att placera ensamkommande barn i en annan kommun, om en överenskommelse har gjorts mellan dessa två kommuner.

Promemorian anger dock att det kan finnas tillfällen då det får anses försvarbart att en kommun verkställer beslut om placering i annan kommun än anvisningskommunen, utan att ha ingått en överenskommelse med placeringskommunen. Ett skäl är om barnet har behov av vård i enlighet med LVU eller barn med motsvarande behov som vårdas med stöd av socialtjänstlagen. Det kan också finnas synnerliga skäl till att ett barn behöver placeras i annan kommun än i anvisningskommunen, men i dessa tillfällen är det länsstyrelsen som ska avgöra huruvida skälen är tillräckliga eller inte. Dessa synnerliga skäl anses i promemorian vara barn med särskilda och tunga behov av specialkompetens kring olika behov, som inte rimligtvis kan tillgodose inom anvisningskommunen och som kräver särskilda insatser. I dessa fall kan alltså länsstyrelsen godkänna en placering i en annan kommun så länge placeringen sker inom länet. Finns inget annat boende som kan tillgodose barnets behov av vård inom länet, måste anvisningskommunen utan dröjsmål verkställa placeringen inom den egna kommunen. De nya reglerna föreslås träda ikraft 1 januari 2017. Barn som placerats i annan kommun än anvisningskommunen innan detta kommer inte att tvingas tillbaka till anvisningskommunen, utan en särskild övergångsbestämmelse kommer att reglera detta.

Beredande organ

Kommunchefen och chefen på ensamkommandeteamets tjänsteskrivelse
2016-08-11

Justerandes sign

Utdragsbestyrkande

Kommunstyrelsen

Kommunstyrelsens beslut

Kommunstyrelsen beslutar att godkänna upprättat remissvar daterat 2016-08-11 som sitt eget yttrande.

Justerares sign

Utdragsbestyrkande

Datum
2016-08-11

Kommunledningskontoret
Sandra Persson, 0531-52 60 13
sandra.persson@bengtsfors.se

Promemoria Ändringar i fråga om sysselsättning för asylsökande och mottagande av ensamkommande barn

(ID-nummer: Ds 2016:21)

Sammanfattning

Promemorian handlar om att staten önskar införa bestämmelser som begränsar en kommuns möjligheter att placera ett ensamkommande barn i någon annan kommun än i anvisningskommunen. Anledningen till en sådan begränsning anges vara ytterligare ett steg i att motverka ojämn fördelning av antalet ensamkommande barn i landet. Genom att socialtjänsten inte tillåts placera barnet i annan kommun än i den egna, anser man att planeringsmöjligheterna för alla kommuner i landet ökar och därmed kvaliteten i mottagandet av ensamkommande barn i Sverige. En kommun får lov att placera ensamkommande barn i en annan kommun, om en överenskommelse har gjorts mellan dessa två kommuner.

Promemorian anger dock att det kan finnas tillfällen då det får anses försvarbart att en kommun verkställer beslut om placering i annan kommun än anvisningskommunen, utan att ha ingått en överenskommelse med placeringskommunen. Ett skäl är om barnet har behov av vård i enlighet med LVU eller barn med motsvarande behov som vårdas med stöd av socialtjänstlagen. Det kan också finnas synnerliga skäl till att ett barn behöver placeras i annan kommun än i anvisningskommunen, men i dessa tillfällen är det länsstyrelsen som ska avgöra huruvida skälen är tillräckliga eller inte. Dessa synnerliga skäl anses i promemorian vara barn med särskilda och tunga behov av specialkompetens kring olika behov, som inte rimligtvis kan tillgodoses inom anvisningskommunen och som kräver särskilda insatser. I dessa fall kan alltså länsstyrelsen godkänna en placering i en annan kommun så länge placeringen sker inom länet. Finns inget annat boende som kan tillgodose barnets behov av vård inom länet, måste anvisningskommunen utan dröjesmål verkställa placeringen inom den egna kommunen. De nya reglerna föreslås träda ikraft 1 januari 2017. Barn som placerats i annan kommun än anvisningskommunen innan detta kommer inte att tvingas tillbaka till anvisningskommunen, utan en särskild övergångsbestämmelse kommer att reglera detta.

v:\klk\gemensamtjänsteskrivelser\2016\1.e kommunkonferens\övriga\remissvar sysselsättning.docx

Bengtsfors kommun
Postadress
Box 14
666 21 Bengtsfors

E-post
kommun@bengtsfors.se
Besöksadress
Majbergsvägen 1
Bengtsfors

Telefon
0531-52 60 00
Fax
0531-124 52
Organisationsnr
212000-1470

Hemsida
www.bengtsfors.se

Bakgrund

I promemorian föreslås ändringar i lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. (LMA).

Det föreslås att en kommun som har anvisats att ta emot ett ensamkommande barn endast ska få placera barnet i ett boende i en annan kommun om kommunerna har ingått en särskild överenskommelse om placering. Denna begränsning föreslås inte gälla för placeringar som sker med stöd av lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga eller med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) i fråga om barn med motsvarande vårdbehov, eller om det finns synnerliga skäl.

Analys

Bengtstors kommuns remissvar reduceras till att enbart handla om förändringen kring mottagandet av ensamkommande barn och begränsningen i att verkställa ett beslut om vård i annan kommun än i anvisningskommunen.

Principen om barnets bästa

Bengtstors kommun anser det anmärkningsvärt att promemorian Ändring i fråga om sysselsättning för asylsökande och mottagande av ensamkommande barn inte bättre jämför innebörden i de föreslagna förändringarna i lagen gentemot principen av barnets bästa. Bengtstors kommun håller med om att föreslagna förändringar antagligen hade tvingat Sveriges kommuner till ett bättre utbud av kommunala HVB och stödboenden, men att den kvalitetsökning som förslaget eventuellt skulle innebära inte kan jämföras med de avsteg från alla människors lika rätt inför lagen och det enskilda barnets bästa som anses som en grundpelare i svensk lagstiftning. I och med de lagförändringar som föreslås, skiljer lagstiftaren ut en grupp utsatta barn från andra utsatta barn och menar att socialtjänstlagen inte ska gälla lika för alla.

Problemställning vid placering i familjehem

Bengtstors kommun ser att problem kan uppstå då ett barn har behov av placering i ett familjehem och barnets bästa bedöms vara att placeringen verkställs genom en så kallad släktingplacering. Enligt de föreslagna förändringarna kommer anvisningskommunen inte kunna verkställa vården av barnet i bäst tillgängliga familjehem, om inte dessa bor inom anvisningskommunens gränser eller kommunen har gjort en överenskommelse med den andra kommunen.

Bengtstors kommun ser också att små kommuner kommer att få ännu svårare att verkställa ett beslut om placering i traditionellt rekryterade familjehem, då underlaget för att hitta bra familjehem är mycket mindre i en kommun med lågt befolkningstal än i större kommuner. Detta riskerar att urholka en av tre möjliga placeringsformer och kan inte anses vara förenligt med principen om barnets bästa.

Problemställning vid placering på HVB eller stödboende

Bengtstors kommun vill också göra departementet uppmärksam på att även om ett barn har synnerliga skäl och behov som kan jämföras med kriterierna

för vård enligt LVU, så är det inte säkert att en placering utanför anvisningskommunen kan verkställas om förslaget att beslutet om vård och behandling i sådana fall måste verkställas inom länet. Ensamkommande barn med sådana behov i en liten kommun blir missgynnade jämfört med ensamkommande barn som anvisats en större kommun, då en större kommun har lättare att bygga upp och rekrytera personal med den särskilda kompetens som behövs för just detta barn. Kvaliteten på den vård som ett ensamkommande barn i en liten kommun kommer ha möjlighet att få blir sämre än för de barn som anvisats en storkommun.

Förvaltningens förslag till beslut

Kommunstyrelsen beslutar att godkänna upprättat remissvar 2016-08-11 som sitt eget.

Göran Eriksson
Kommunchef

Sandra Jillnevik
Enhetschef ensamkommandeteamet